Κατερίνα Παπακώ στα: Η ανάγκη Αναθεώ ρησης του Συν-τάγματος είναι μια κορυφαία πολιτική πρωτοβουλία. ...

Κύριε πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ανάγκη Αναθεώ ρησης του Συντάγματος είναι μια κορυφαία πολιτική πρωτοβουλία και μια κορυφαία πολιτική διαπίστωση του Κοινοβουλίου. Όταν οδεύουμε προς αυτήν την κατεύθυνση θεωρούμε ότι: πρώ τον έχει επέλθει θεσμική κόπωσις σε ορισμένες διατάξεις του, οι οποίες δεν έχουν πλέον τη σκοπιμότητα των συνθηκώ ν κάτω από τις οποίες δημιουργήθηκαν, δεύτερον στοχεύουμε στη διαμόρφωση εσφαλμένων προγενέστερων αναθεωρήσεων, τρίτον επιδιώ κουμε την προσαρμογή του Συντάγματος στα διδάγματα της κρίσης.
Μια τέτοια Αναθεώ ρηση προϋποθέτει μια έλλογη προσέγγιση, ώ στε να προηγείται η διαπίστωση των παθογενειώ ν που ανάδειξε η πολιτική πρακτική, σε σχέση με

την εφαρμογή των συνταγματικώ ν διατάξεων.
Η αναθεωρητική πρόταση της Νέας Δημοκρατίας στηρίζεται σε τρείς άξονες: πρώ τον την πολιτική κανονικότητα και την ισορροπία των θεσμώ ν, δεύτερον την οικονομική σταθερότητα και την αναπτυξιακή προοπτική της χώ ρας, τρίτον την κοινωνική αλληλεγγύη και την ισότητα ίσων ευκαιριώ ν προς όλους τους πολίτες. Ζητήματα συνδεδεμένα όπως αυτά με το έθνος, την εθνική ταυτότητα, το θρήσκευμα, βρίσκονται σήμερα στο προσκήνιο της σκέψης όλων των δημοκρατικώ ν κρατώ ν του κόσμου. Αυτό συμβαίνει περισσότερο στις μέρες μας, παρά στα χρόνια που προηγήθηκαν, λόγω των μεγάλων μεταναστευτικώ ν ροώ ν, αλλά και των διεκδικήσεων των μειονοτήτων για εθνική ταυτότητα.
Το άρθρο 3 του Συντάγματος, αφορά στις σχέσεις Κράτους και Εκκλησίας. Δεν τοποθετεί την Εκκλησία σε κυρίαρχη θέση. Η Εκκλησία είναι κάτι το διαφορετικό είναι κάτι το ξεχωριστό. Το κράτος συγκρατεί και καθορίζει τα όρια εντός των οποίων αναπτύσσονται οι πρωτοβουλίες της Εκκλησίας. Δεν απειλεί η Εκκλησία το Κράτος, ούτε είναι δυνατόν να το νουθετεί. Αλλά στον αντίποδα, ούτε και το Κράτος θα πρέπει με τις πράξεις του να απειλεί την Εκκλησία.
Η Εκκλησία αντιθέτως ήταν αρωγός και εξομαλυντής στα δυσάρεστα αποτελέσματα της κρίσης του 2010, που το Κράτος δημιούργησε, βοηθώ ντας έμπρακτα τους συμπολίτες μας που επλήγησαν περισσότερο από την οικονομική κρίση της χώ ρας. Επομένως, ας αφήσουμε την Εκκλησία να κάνει αυτό που κάνει μέχρι σήμερα, με τα καλά της και της αδυναμίες της. Άποψη της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι το παρόν άρθρο δε χρήζει αλλαγής, γιατί είμαστε σε καθεστώ ς θρησκευτικής ουδετερότητας και οι σχέσεις Εκκλησίας – Πολιτείας είναι διακριτές.
Με το άρθρο 13 του Συντάγματος, ορίζεται η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης ως απαραβίαστη. Ο στόχος του ΣΥΡΙΖΑ περί ουδετεροθρησκείας του κράτους είναι έωλος, δεδομένου ότι με το παρόν άρθρο κατοχυρώ νεται η θρησκευτική ελευθερία. Ενώ αντίθετα με το άρθρο 33 παρ.2, στο οποίο διατυπώ νεται η Εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας (όρκος), χρήζει αναθεωρήσεως για τους παρακάτω λόγους:
Στο άρθρο 31 για τα προσόντα εκλογιμότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας, δε τίθεται περιορισμός ως προς το θρησκευτικό δόγμα. Απαιτείται λοιπόν η εναρμόνιση του άρθρου 33 σύμφωνα με το άρθρο 31, δηλαδή η πρόβλεψη να ομνύει ο εκλεγείς Πρόεδρος σύμφωνα με το δικό του θρήσκευμα ή δόγμα, αναλογικά με την πρόβλεψη του όρκου των βουλευτώ ν του άρθρου 59 παρ.1 και 2.
Το εθνικό δίκαιο εναρμονισμένο με την Ευρωπαϊκή Συνθήκη ΣΛ.Ε.Ε, προστατεύει τα άτομα και τους πληθυσμούς από τις διακρίσεις λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας, ή γενετικού προσανατολισμού. Το ίδιο το Σύνταγμα με το άρθρο 5 παρ.1 έως και 5, όπως έχει διαμορφωθεί και υφίσταται, κατοχυρώ νει πλήρως την προστασία της ζωής, της τιμής και ελευθερίας χωρίς οποιαδήποτε διάκριση ως προς το φύλο, την ταυτότητα, την εθνικότητα, την θρησκεία, την ηλικία και του γενετήσιου προσανατολισμού, προάγει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προστατεύει τις προσωπικές ελευθερίες και δικαιώ ματα όπως αυτές είναι αντιληπτές στο σύγχρονο ανεπτυγμένο κόσμο. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το άρθρο είναι πλήρως εναρμονισμένο με το ευρωπαϊκό δίκαιο και δεν χρήζει περαιτέρω αναθεωρήσεως.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχώ ς χρησιμοποιεί την αναθεωρητική ρητορική υπονομεύοντας τα συστατικά γνωρίσματα της Ελληνικής ταυτότητας, της θρησκείας και των ελευθεριώ ν του ατόμου. Όλα όσο προτείνονται σε σχέση με τα ανωτέρω δικαιώ ματα διασφαλίζονται ήδη από το υπάρχον Σύνταγμα. Η δημαγωγία του ΣΥΡΙΖΑ και ο συνταγματικός του λαϊκισμός υπονομεύουν το Σύνταγμα, την νομική του υπεροχή και τη Δημοκρατία.

Συνάδελφοι,

Με το άρθρο 21 παρ.1, τελούν υπό την προστασία του κράτους, η οικογένεια, ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία. Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ να συμπεριληφθεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, λειτουργεί αμυντικά και διακινδυνεύει την αξιοπρεπή διαβίωση του ατόμου και της οικογένειάς του. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα θα πρέπει να συνοδεύεται και από μία διαδικασία επανένταξης και καταπολέμησης του αποκλεισμού. Θα πρέπει δηλαδή να έχει έναν χαρακτήρα μεταβατικό με υποστήριξη από υπηρεσίας κοινωνικής φροντίδας και μέτρα για εργασία, ώ στε να μη βρεθεί στην ίδια θέση, (δηλαδή κάτω από το όριο της φτώ χειας) και να ενταχθεί πλήρως στην κανονικότητα, τόσο αυτός όσο και η οικογένειά του.

Με το άρθρο 21 παρ.3, θεμελιώ νεται η υποχρέωση του Κράτους για την υγεία των πολιτώ ν. Το Κράτος έχει την υποχρέωση να προβεί στις απαραίτητες ρυθμίσεις ή και να λάβει ειδικά μέτρα για ορισμένες κατηγορίες του πληθυσμού που χρειάζονται αυξημένη φροντίδα και προστασία, όπως οι άνθρωποι με αναπηρία, οι υπερήλικοι, οι πολύτεχνοι κλπ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ για άλλη μία φορά προσπαθεί να επιβάλλει τους ιδεολογικούς λόγους και σκοπούς χρησιμοποιώ ντας την Συνταγματική Αναθεώ ρηση. Το Σύνταγμα δεν μπορεί και ούτε είναι δυνατόν να αποτυπώ νει την ιδεολογική επιθυμία των κομμάτων αλλά είναι το υπέρτατο εργαλείο στο χέρι του νομοθέτη με το οποίο μπορεί να λειτουργεί το σύστημα παροχής υπηρεσιώ ν υγείας, που κυριαρχεί σήμερα στην Ελλάδα.

Με το άρθρο 22 παρ.1, η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος. Αποτελεί τη βασική Αρχή της ίσης μεταχείρισης στην εργασία χωρίς διακρίσεις ή άλλους αποκλεισμούς, όπως πολιτικές ή θρησκευτικές πεποιθήσεις, καταγωγή, αναπηρίες κλπ.

Η απαγόρευση της διάκρισης λόγω ηλικίας, μπορεί να ελλοχεύει κινδύνους κυρίως για τις ηλικίες κάτω των 25 ετώ ν και άνω των 50 ετώ ν, διότι αυτές κατ' εξοχήν πλήττονται από την ανεργία. Με την παρ.2 του παρόντος, καθορίζονται οι γενικοί κανόνες εργασίας που συμπληρώ νονται από τις συλλογικές συμβάσεις, ενώ η δυνατότητα της αυτορρύθμισης των συνδικαλιστικώ ν οργανώ σεων αποτελεί σημαντική έκφραση της Δημοκρατίας. Τα μέλη των συνδικαλιστικώ ν οργανώ σεων, μπορούν απρόσκοπτα να ρυθμίζουν τις εργασιακές τους σχέσεις και θέσεις. Το υπάρχον σχήμα που θα πρέπει να διατηρηθεί είναι: οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις καθώ ς και η διαιτητική επίλυση των διαφορώ ν στα εργασιακά θέματα.

Αν καταργηθεί η επίταξη στις περιπτώ σεις «Κοινωνικής και Εθνικής Αλληλεγγύης» της παραγράφου 4 του παρόντος, σημαίνει ότι δεν μπορούμε να δούμε σε βάθος χρόνου τους κινδύνους της κοινωνικής συνοχής της πολιτείας, ώ στε σε περιπτώ σεις εκτάκτων αναγκώ ν, όπως της επιστράτευσης, του πολέμου ή των

θεομηνιώ ν να μπορούμε να έχουμε τα κατάλληλα αντανακλαστικά, που απαιτούν οι έσχατες αυτές περιπτώ σεις.
Με το άρθρο 22 παρ.5, το Κράτος και ο νομοθέτης καλούνται να διαμορφώ σουν ένα πλαίσιο μηχανισμώ ν, το οποίο να προάγει την εύρυθμη λειτουργία του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης. Η υφιστάμενη συνταγματική ρύθμιση δεν επιβάλλει περιορισμούς για τον τρόπο διοίκησης και οργάνωσης των νομικώ ν προσώ πων της κοινωνικής ασφάλισης, διότι αυτό δεν απορρέει από τις γενικές αρχές του Συντάγματος.
Η ιδεοληπτική συνταγματική πρόβλεψη που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι μια αναχρονιστική αντίληψη ελέγχου των κοινωνιώ ν μίας χώ ρας που μπορεί να δημιουργήσει αδιέξοδα και άδεια ασφαλιστικά ταμεία, για τα εκατομμύρια συμπολιτώ ν μας, που είναι πλέον συνταξιούχοι και αποτελούν την κατ' εξοχήν ταλαιπωρημένη από την κρίση μερίδα του ελληνικού λαού.
Με το άρθρο 25 παρ.3, το Σύνταγμα υπερασπίζεται τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώ ματα των πολιτώ ν, αλλά είναι και ο θεματοφύλακας για την απαγόρευση της καταχρηστικής τους άσκησης, όρια των οποίων είναι πολύ λεπτά. Προσδιορίζει τα όρια αυτά δηλαδή τα επιτρεπτά από τα καταχρηστικά τα οποία και τα απαγορεύει. Εάν καταργηθεί η απαγόρευση της καταχρηστικής άσκησης, τότε να περιμένουμε την αλόγιστη χρήση καταπάτησης των ατομικώ ν και κοινωνικώ ν δικαιωμάτων εις βάρος άλλων συνταγματικώ ν διατάξεων και καταστρατηγώ ντας την αρχή της αναλογικότητας.

Η ταυτότητα της αναθεωρητικής πρότασης της Νέας Δημοκρατίας, συνίσταται στην ανάδειξη του Κράτους, στην υπηρεσία των πολιτώ ν, του δημοσίου συμφέροντος, καθώ ς και την εμπέδωση του αισθήματος εμπιστοσύνης στους θεσμούς, που δυστυχώ ς ο ΣΥΡΙΖΑ κατά την 4ετη του διακυβέρνηση της χώ ρας, φρόντισε επιμελώ ς να αποσταθεροποιηθούν.
Η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά ήταν και θα είναι θεματοφύλακας των θεσμώ ν. Σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να συναινέσει σε αναθεωρισμούς του Συντάγματος που φέρουν τη χώ ρα πίσω σε αναχρονιστικές δομές και αντιλήψεις, επιζήμιες για την χώ ρα και τους πολίτες της.

Σας ευχαριστώ .